

- 2 Прѣди да са родатъ горы-тѣ,
И да са сздаде зема-та и вселенна,
Отъ вѣка и до вѣка, ты си Богъ.
- 3 Брашашъ человекка въ пѣрсть-тѣхъ :
И казвашъ : Взрѣте са, человекчески сынове.
- 4 Защото тысяща години прѣдъ тебе
Сж като вчерашній-тѣ день, който прѣминѣ,
И *като* ноцна стража.
- 5 Като съ порой ты заличашъ : тѣ сж *като* снъ :
Зарань сж като трѣва *която* процвѣтѣва :
- 6 Зарань цвѣти и процвѣтѣва,
Бечеръ сж окосѣва и изсхънва.
- 7 Защото изчезнѣвамы отъ гнѣвъ-тѣ ти,
И отъ ярость-тѣ ти смагни смъ.
- 8 Положилъ си беззаконїѣ-та ни прѣдъ себе си,
И скръшны-тѣ ни *грѣхове* въ видѣлиж-тѣ на ли-
це-то си.
- 9 Понеже всички-тѣ ни дни заминѣватъ съ гнѣвъ-тѣ ти :
Прѣкарѣвамы години-тѣ си като мечтанїе.
- 10 Дни-тѣ на животъ-тѣ ни въ себе си сж седмдесеть го-
дины,
И ако има сила осмдесеть години,
Но и най добри-тѣ отъ тѣхъ сж трѣдъ и скръбъ,
Защото скоро прѣхождатъ, и ный летимъ.
- 11 Кой знае силѣ-тѣ на гнѣвъ-тѣ ти,
И на ярость-тѣ ти, споредъ страхъ-тѣ ти ?
- 12 Назчи *ны* да кроимъ така дни-тѣ си,
Щото да прилѣпѣвамы сѣрдца-та *си* въ мудрость.
- 13 Обзрни са, Господи : до кога ?
И ѹмилостиви са на рабы-тѣ си.
- 14 Насыти ны съ милость-тѣ си рано,
И ще са радѣвамы и веселимъ въ всички-тѣ наши дни.
- 15 Развесели ны сразмѣрно на дни-тѣ *въ които* вѣше
ны оскръбѣлъ,
На години-тѣ *въ които* видѣхъмы зло.
- 16 Да са яви твое-то дѣло на рабы-тѣ ти,